

enhver tilladt at henytte det som Forbillede eller Mønster ved Forarbejdelse eller Udførelse af Brug- eller Kunstgenstande. Dette Forslag blev i Tjor udvidet til Fordel for Industrien ved Udvalgets Forslag. Jeg gik med, fordi jeg ikke vilde paa et enkelt Punkt stille mig fra det øvrige Udvalg; men jeg vil indrømme, at jeg i og for sig ikke var enig med Udvalget paa dette Punkt. Jeg maa erklære mig fuldstændig enig med dette Forslag, som stryger denne Paragraf. Jeg ikke ser rettere, end at Kunstindustrien ikke vil lide noget som helst ved denne Paragrafs bortfalden. Det, som der virkelig kan være Tale om for en god Kunstindustri, nemlig at henytte Motiver af Kunstværker, forbydes ikke her; men ligesom at efterabe dem og f. Eks. tage en Billedstøtte i mindre Maalestof, skære den ud i Træ og sætte den som Prydsels- eller andet Møbel uden Kunstnerens Tilladelse, at det forbydes, finder jeg fuldstændig naturligt. Det er ikke den virkelige Kunstindustri. Den Kunstindustri, som virkelig selvstændig frembringer noget, vil ikke generes ved, at denne § 40 udelades.

Hvad Lovens i sin Almindelighed angaar, staa vi nu saaledes, at man i det andet af de nordiske Riger, i Norge, har foreslaaet en Lov, der i Indhold er omtrent lig med denne, og man kan vel sige, at hvis Norge gaar ind paa dette Forslag, er det omtrent aldeles nødvendigt for os at gøre det samme, hvis vi ikke fuldstændig ville ødelægge vor Forlæggervirksomhed til Fordel for den norske. Jeg skal ikke paa dette Standpunkt af Forhandlingerne til Unytte optage Tingets Tid med lange Udviklinger om det retfærdige i, at fremmede Forfatters Overtættelsesret beskyttes. Det vil der blive Tid til, naar der, som jeg ikke tvivler om, ved 2den Behandling af Sagen fremkommer Endringsforslag i modsat Retning, saaledes at jeg, om jeg kan bruge det Udtryk, ikke finder det Umagen værd at bruge sit Krudt for tidlig. Det er altid fedeligt med en Maa-neds Mellemrum at skulle sige det samme om igen. Jeg skal kun henvisse til, hvad jeg tidligere har haft Beslighed til at udvikle i det høje Ting, at jeg finder det lidet stemmende med vort Lands Værdighed, at vi, som nu, uden at genere os over for de fremmede Forfattere: delvis, leve af dem.

A. Sørensen: Ja, selvfølgelig er der meget i dette Lovforslag, som vi alle kunne være enige om, og jeg vil gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at som Forslaget i Alar foreligger, er det meget mere tilfaldende, end som det foreligger i Tjor-

Men hvorfor skulle vi opholde os ved alle disse Enkeltheder i Lovforslaget, som der næppe vil være Vanskelighed for os ved at blive enige om? I Virkeligheden er det her kun et eneste Spørgsmaal, der er brændende; den Tap, hvorom det hele drejer sig, og jeg tror næsten, at hvis den højtærede Minister ikke kan faa vor Billigelse af dette Punkt af Forslaget, saa bryder han sig ikke overmaade meget om Resten. Det kan være rart nok at faa alle de spredte Lovbestemmelser om det omhandlede Emne samlede i et Forslag; det har sin Behagelighed, at man kan slaa op paa et Sted og finde alle Lovbestemmelser samlede; men det er ikke særlig derpaa, at Forslaget er grundlagt. Spørgsmaalet er det: Vil Danmark tiltræde Bernerkonventionen? Det er det Spørgsmaal, der var Krig om i Udvalget, det er det Spørgsmaal, Tinget i sin Tid vil komme til at afstemme om, det, hvortil hvert enkelt Medlem maa tage Standpunkt. Man kan jo sagtens tage det saa overlegent, som den sidste ærede Taler (S. Scavenius) tog det; han vilde ikke spille sit Krudt, medens han dog samtidig sagde, at det laa langt under vor Værdighed her i Landet ikke at indmelde sig i Bernerkonventionen. Staffels Halvpart af den civiliserede Verden, der staaer saa langt uden for Værdigheden, som det ærede Medlem mener. Lad os blive enige om, at det ikke paa langt nær er Halvparten af Verden, som har indmeldt sig i den saabaldte Bernerkonvention. Vi skulle beskytte vore Forfattere! Ja, hvad vil det i dette Tilfælde i Virkeligheden sige? Det vil sige, at vi skulle give vore Forfattere en ekstraordinær Stilling forud for alle os andre. Vi skulle have vore Forfattere ind under fælles internationale Regler, medens man paa andre Omraader ikke arbejder nær saa stærkt for at faa andre Statsborgere ind under saadanne internationale Regler. Vi have ikke den samme Ret i Udlandet for vore Opfindere som her. Til Trods for, at der er gjort meget for at stæffe Opfindernes bedre Vilkaar, har derfor Regeringen ikke tænkt paa, at vore Opfindere skulle have en ekstraordinær Stilling i Udlandet. Ville vore Opfindere have Patent, kunne de selvfølgelig faa Patent i Udlandet; der er ingen, der forhindrer dem derfra. Men det samme er Tilfældet med vore Forfattere. Ville de beskyttes i Udlandet, kunne de gaa til Udlandet. Der er ikke noget i Vejen for, at en Forfatter kan udgive sin Bog paa Tysk, Engelsk, Fransk, eller hvilket Sprog han vil, samtidigt med at han udgiver den paa Dansk. Derved vil han kunne naa at faa Beskyttelse i Udlandet. Den højtærede Mini-